

Hned v úvodu mohu s radostí konstatovat, že bakalářská práce Adama Sirotky je příkladem metodologicky průzračného, promyšleného a myšlenkově původního odborného textu, jakých bychom viděli rádi co nejvíce.

O promyšlenosti přístupu svědčí hned několik skutečností: autor se především rozhodl upřednostnit synchronní pohled před diachronním, čímž se zbavil povinnosti reflektovat autory a texty v daleko větší úplnosti, než jaké žádá přístup synchronní. Dále rozumně rezignoval na celkové analýzy zvolených děl, neboť ty by do jeho textu vnášely odstředivé tendence. Na druhou stranu však dobře ví, že žádný topos nelze vnímat izolovaně, neboť o tom, které z jeho potenciálních významů budou aktualizovány, rozhoduje kontext.

Základní členění toposu nádraží na dvě varianty (idylickou a dramatickou) je zajímavé a dostatečně odargumentované, takže tuto myšlenkovou osu celého textu lze bez problémů akceptovat.

Za jistý nedostatek by mohl být považován relativně omezený repertoár příkladů, přesněji řečeno jejich nerovnoměrné rozvinutí. Výklad idylické varianty víceméně stojí na analýze Čapkova *Obyčejného života*, přičemž dalším zmiňovaným dílům je věnována podstatně menší pozornost. Na druhou stranu však právě zohlednění děl rakouských autorů reflektujících rozpad habsburské monarchie považuji za velmi zajímavý podnět, v důsledku ukazující notoricky známé a v minulosti často interpretované Čapkovo dílo v nových souvislostech.

Bakalářská práce Adama Sirotky má bezesporu nadstandardní úroveň. Plně ji doporučuji k obhajobě.